

The comparative studies of various technological solutions have been carried out for the effectiveness of the developed device were determined. The mastitis diagnosis of all animals that responded to the diagnosticum was confirmed by a bacteriological study of milk samples and resistance testing.

Key words: cow, milk, mastitis, diagnosis, device.

DOI 10.32900/2312-8402-2018-120-85-93

УДК 636.934.2.082

ВІДТВОРЮВАЛЬНА ЗДАТНІСТЬ СРІБЛЯСТО-ЧОРНИХ ЛИСИЦЬ РІЗНИХ ЛІНІЙ

Петраш В. С., н. с.,

Корх І. В., к. с.-г. н., с. н. с.,

Корх О. В., к. с.-г. н., с. н. с.,

Інститут тваринництва НААН

Сріблясто-чорна лисиця – найбільш поширений об'єкт хутрового звірівництва за кліткового розведення у вітчизняних приватних та мережі дрібних присадибних господарств. На сьогодні необхідною умовою розвитку цього сектору звірівництва є інтенсифікація галузі, яка вимагає технічного переоснащення, нарощування поголів'я, удосконалення породи, розробки й впровадження ефективних, науково-обґрунтованих прийомів і методів цілеспрямованого добору і підбору батьківських пар, поліпшення генетично закладених можливостей їх продуктивності.

Розведення за лініями, як класичний метод, широко поширений в усіх галузях тваринництва, тоді як у вітчизняному хутровому звірівництві в цілому, і лисівництві зокрема, дані щодо його ефективності обмежені. І тому метою проведеної роботи було дослідити параметри відтворювальної здатності сріблясто-чорних лисиць різних ліній та обґрунтувати подальші напрями селекційної роботи з генеалогічною структурою селекційної групи у процесі розведення в звірогосподарстві. Як результат виконаної роботи встановлено селекційне значення самиць у розрізі ліній № 221, 361, 627, 635, 757 і 843, які є поліпшувачами продуктивних ознак. Статистично значуща різниця між представницями окремих ліній за параметрами відтворювальної здатності свідчить про перспективність їх використання в процесі добору. Зокрема, з урахуванням збереження і подальшого поліпшення цінних відтворювальних якостей самиць є генеалогічні лінії № 221, 361 і 843, котрі здатні давати помітно вищий вихід живого молодняка як з розрахунку на основну самицю, так і на ту, яка щенилася, збільшення чисельності гнізд з багатоплідним приплодом та наблизений до решти груп рівень його збереження.

Ключові слова: самиці, самці, відтворювальна здатність, генеалогічні лінії, плодючість, селекція, сріблясто-чорні лисиці.

Майже в усіх галузях тваринництва вищим ступенем селекційно-племінної роботи є розведення за лініями. Цей класичний метод удосконалення порід дає змогу найбільш повно реалізувати цінні господарсько-корисні ознаки родоначальників [1, 2].

Особливого значення набуває розведення за лініями у скотарстві, свинарстві та птахівництві. Але чисельними науковими дослідженнями і спостереженнями

ми встановлено, що при поєднанні у різних варіантах тварини окремих ліній дають неоднаковий господарський ефект [3].

Натомість розведення за лініями сприяє збереженню спадкових якостей родоначальника і збагаченню ліній шляхом нагромадження протягом кількох поколінь цінної спадковості [4].

Загальновідомо, що ефективність цілеспрямованого добору в стаді безпосередньо залежить від індивідуальної племінної цінності плідників та передачі ними потомкам, з подальшим закріпленням, найбільш значущих продуктивних якостей [5, 6]. Однак проблема розведення за лініями у звірівництві складна і, на жаль, ще недостатньо вивчена, що підкреслює незаперечне науково-практичне значення, актуальність проблеми та є підставою для проведених досліджень.

Мета досліджень: дослідити параметри відтворювальної здатності сріблясто-чорних лисиць різної лінійної належності та обґрунтувати напрями подальшої селекційної роботи з генеалогічною структурою селекційної групи у процесі розведення в звірогосподарстві.

Матеріали та методи досліджень. Науково-дослідну роботу виконували у виробничих умовах товариства з обмеженою відповідальністю „Ірен і К” Харківського району Харківської області.

Лінійну специфічність сріблясто-чорних лисиць визначали за даними родоводів. Для оцінки показників відтворювальної здатності самиць у зв'язку з генеалогічною належністю до ліній сформувавши шість груп: № 221, 361, 627, 635, 757 і 843. Різниця між ними полягала у відмінностях за селекційними ознаками (жива маса, довжина тулуба, обхват грудей за лопатками, якість хутра) та репродуктивною функцією (плодючістю).

При організації досліджень до опрацювання залучали самиць, дані про яких містились у родоводах як із боку батька, так і матері. На підставі одержаних результатів щеніння самиць селекційної групи провели додаткову оцінку плідників шляхом порівняльного аналізу й зіставлення параметрів їх продуктивності та відхилень цих показників від середніх значень у розрізі ліній і по стаду звірогосподарства.

Первинний цифровий матеріал опрацьовували за використання класичних методів варіаційної статистики.

Результати досліджень. Установлено, що в цілому за період розведення лисиць у звірогосподарстві чисельність ліній у генеалогічній структурі змінилась істотно, що було природно пов'язано з особливостями попиту ринку. Селекційне значення втратили лінії з низьким продуктивним потенціалом, недостатньою відтворювальною здатністю та небажаною якістю хутра.

Результати дослідження генеалогічної структури селекційної групи самиць звірогосподарства станом на 01.01.2015 року свідчать про належність їх до шести ліній, котрі різняться за чисельністю та фенотипічними ознаками і походять від старих ліній, задіяних раніш у відтворенні стада (рис. 1).

Із 73 самиць найбільш перспективними, як і раніш, за показниками відтворювальної здатності залишились особини, які походили від самців ліній № 757, 221 і 635, котрі в стаді займали відповідно 17,8 %; 13,7 і 12,3 %. Тоді як на першому місці за чисельністю поголів'я виявились самиці лінії № 361 – 31 голова або 42,5 %. Решта самиць розподілилася між малочисельними лініями № 627 – 6 голів або 8,2 % та № 843 – 4 голови або 5,5 %.

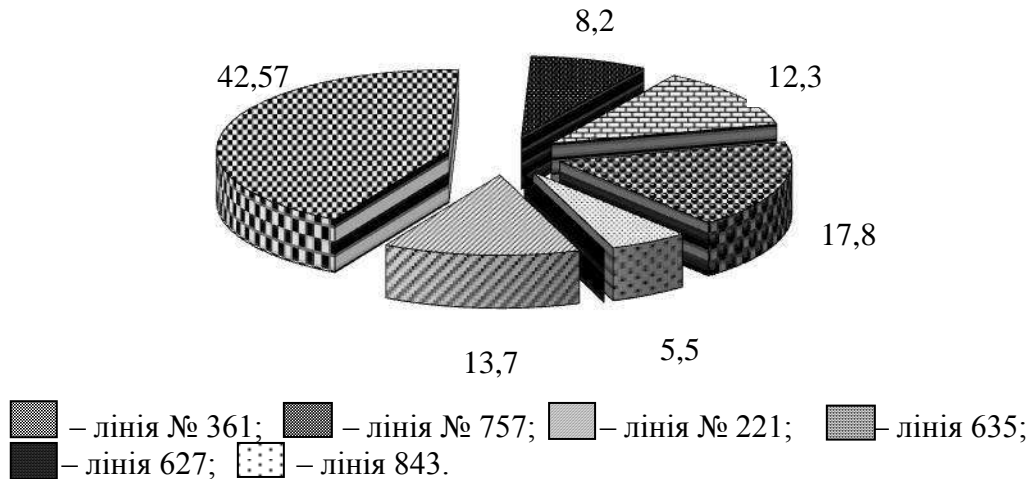

Рис. 1. Співвідношення самиць у стаді, %.

Серед піддослідних самиць нинішнього стада найбільш тривалий період продуктивного використання властивий лініям № 635 і 843 (відповідно 13 і 12 років), найменший – лінії № 757 – 7 років. Самиці, які походили від плідників ліній № 221, 361 і 627 були використані при відтворенні стада 10–11 років. Різниця на користь найдовше продуктивно використовуваних особин зі звірами інших генеалогічних груп за цим показником становила від 2–3 років до 5–6 років.

За період продуктивного життя самиці лінії № 221 відзначалися найвищим середньорічним показником плодючості – 7 голів у 2009 році. У десятирічному віці їх продуктивність не лише не знизилась, але й демонструвала вищу за середні показники по стаду звірогосподарства плодючість на 2,7 голови або 62,8 %. Тоді як протягом тривалого періоду продуктивного використання плодючість самиць ліній № 627 і 843, була також високою: у середньому відповідно 5,0 і 5,9 живих щенят у 2008 і 2009 роках, що на 0,9 і 1,9 голови більше за середні показники по стаду. Самиці лінії № 635, досягли найвищих значень плодючості на початку своєї продуктивної експлуатації (2004 рік), що було більше на 2,8 голови або 75,7 % за середні дані по стаду.

У табл. 1 представлено показники перебігу гону в розрізі селекційної групи самиць із урахуванням належності їх до ліній.

За результатами комплексної оцінки складових перебігу гону найкращими показниками відтворювальної здатності зарекомендували себе самиці, що належали до ліній № 221, 757 і 843, і стовідсотково запліднившись переважали за цим показником середні дані самиць усіх ліній на 4,1 % та особин загальної вибірки по стаду – на 9,6 %. Також досить високий рівень запліднення був притаманний самицям лінії № 361, але вони маючи найбільшу кількість таких особин у вибірці поступались самицям, котрі належали до ліній у середньому на 2,4 %, і все ж таки переважали середні дані самиць по стаду на – 3,1 %.

Для самиць лінії № 635 був властивий низький відсоток питомої частки тих, які запліднились, що нижче за середні показники по всіх лініях на 7,0 % та за дані загальної вибірки по стаду на 1,5 %, що можна пояснити зростанням у них відсотка безплідних особин.

Варто констатувати, що серед усіх самиць, зарахованих до ліній, крім однієї (лінія № 757), були відсутні представниці, у яких відмічались випадки абортів – як досить добрий результат розведення лисиць у господарстві.

Таблиця 1

Показники фертильності самиць лисиці різних ліній

Належність самиць до лінії	Кількість оцінених самиць							Тривалість вагітності, діб, (M±m)
	які покрилися, голів	які були безплідними		які абортували		які запліднилися		
		голів	%	голів	%	голів	%	
221	10	–	–	–	–	10	100,0	51,2±0,20
361	31	2	6,5	–	–	29	93,5	51,0±0,17
627	6	–	–	–	–	6	100,0	50,3±0,56
635	9	1	11,1	–	–	8	88,9	50,8±0,61
757	13	–	–	1	7,7	13	100,0	50,8±0,34
843	4	–	–	–	–	4	100,0	50,7±0,25
У середньому по лініях		0,5	4,1	0,2	1,6	11,7	95,9	50,9±0,13
По стаду звірогосподарства		15	9,6	5	3,2	141	90,4	51,1±0,11

За показником тривалості вагітності підслідні самиці різнилися несуттєво як від середніх даних вибірки в розрізі ліній, так і стада звірогосподарства.

У тісній залежності від кількості самиць, які запліднилися під час гону та особин, котрі щенилися, знаходився рівень їх плодючості (табл. 2).

Таблиця 2

Вплив лінійної належності самиць селекційної групи на зміни плодючості

Належність самиць до лінії	Кількість самиць, які щенилися		Кількість новонароджених щенят на самицю, голів, (M±m)			
	голів	%	основну		що щенилася	
			живих	мертвих	живих	мертвих
221	10	100	6,30±0,30**	–	6,30±0,30	–
361	29	93,5	6,19±0,40*	0,10±0,05	6,62±0,29	0,10±0,06
627	6	100	5,83±0,48	–	5,83±0,48	–
635	8	88,9	5,56±0,99	0,22±0,22	6,25±0,80	0,25±0,25
757	12	92,3	5,08±0,68	0,31±0,31	5,50±0,58	0,33±0,33
843	4	100	6,50±0,66*	–	6,50±0,66	–
У середньому по лініях			5,92±0,25	0,12±0,07	6,26±0,20	0,13±0,07
По стаду звірогосподарства			5,01±0,22	0,14±0,05	5,96±0,16	0,17±0,06

Примітка. * $p < 0,05$; ** $p < 0,01$ – вірогідність різниці між самицями ліній самиць № 221, 361, 843 та середніми даними самиць по стаду.

Встановлено, що відсутність безплідних самиць у лініях № 221 і 843, а також випадків абортів забезпечила, перш за все, незаперечні, серед решти груп, показники щеніння – 100 %.

За чисельністю живих щенят, одержаних із розрахунку на основну самицю зазначені лінії, переважали усіх лінійних лисиць у середньому на 0,38–0,58 голови або 6,4–9,8 %, тоді як відмінність щодо представниць загальної вибірки по стаду,

помітно зросла до 1,29–1,49 голови або 25,7–29,7 %, при $p < 0,05-0,01$. Мертвонароджених щенят у приплоді самиць ліній № 221 і 843 не виявлено.

Порівнюючи результати спаровувань самиць лінії № 361 з'ясували, що вони за кількістю народжених щенят живими також переважали лінійних представниць на 0,27 голови або 4,6 %, але вірогідно значущих розбіжностей між цими групами не було. Водночас, порівняно з середніми даними самиць загальної вибірки по стаду господарства відмінність становила 1,18 щеняти або 23,6 % ($p < 0,05$). Щодо самиць ліній № 627, 635 та 757 встановлено, що за кількістю щенят народжених живими вони поступались середнім даним лінійних особин на 0,10–0,84 голови або 1,5–14,2 %, а за середніми показниками по стаду вони помінялися місцями першості і, навпаки, переважали їх – на 0,82–0,07 голови або 16,4–1,4 %, при збільшенні чисельності мертвих щенят у гніздах, на що потрібно звернути увагу в подальшій роботі.

Розглядаючи кількість живих щенят у приплоді самиць, що щенилися різних ліній, подібна картина збереглась, але різниця між групами згладилась і була невірогідною. Зокрема, самиці по групі ліній № 221, 361, 843 за дослідженим показником переважали середні дані по усіх лініях лише на 0,6–5,8 % і особин загальної вибірки звірогосподарства – на 5,7–11,1 %.

Між тим як і з розрахунку одержаних щенят на основну самицю, зараховану до ліній № 221, 627 і 843, так і на таку, що щенились, випадків народження їх мертвими не спостерігали. В інших групах чисельність аналогічного молодняку була невисокою і перебувала в межах у середньому від 0,10 голови в самиць лінії № 361 до 0,33 голови – лінії № 757.

Із практичної точки зору за оцінки інтенсивності відтворення піддослідних лисиць особливого значення набувало визначення рівня збереженості молодняку (табл. 3).

Таблиця 3

Зміни рівня збереженості молодняку залежно від походження самиць

Належність самиць до лінії	Кількість щенят, голів		Збереженість молодняку, %	
	залишено під самицею	при відсадці	до відсадки	до забою
221	63	54	85,7	82,5
361	192	162	84,4	80,2
627	35	29	82,9	80,0
635	50	42	84,0	84,0
757	66	62	93,9	90,9
843	26	23	88,5	80,8
У середньому по лініях			86,3	82,6
По стаду звірогосподарства			88,2	84,6

Звертає увагу на те, що самиці лінії № 757, маючи у своєму кількісному складі найбільшу частку особин, які абортували, та найменшу кількість щенят у приплоді відзначилися найкращим рівнем їх збереження. Відмінності між ними та середніми величинами цього показника у лінійних самиць і особин загальної вибірки по стаду перебували на рівні відповідно 7,6 і 5,7 % як на момент відсадки, так і до забою – 8,3 і 6,3 %.

Не дивлячись на те, самиці, що належали до лінії № 843, за кількістю молодняку до відсадки, хоча і в меншій мірі (відповідно на 2,2 і 0,3 %) зберегли перевагу над ними, то до моменту забою – її втратили. Решта самиць за показниками життєздатності щенят від народження до відсадки поступалась представницям ліній № 757 і 843.

Піддослідні самиці також суттєво різнилися за розміром гнізда (табл. 4).

Таблиця 4

Розподіл самиць за плодючістю з урахуванням лінійної належності

Належність самиць до лінії	Малоплідні самиці (1–2 щеняти)		Середньоплідні самиці (3–4 щеняти)		Багатоплідні самиці (≥5 щенят)	
	голів	%	голів	%	голів	%
221	–	–	–	–	10	100,0
361	–	–	3	10,3	26	89,7
627	–	–	1	16,7	5	83,3
635	1	12,5	–	–	7	87,5
757	–	–	2	16,7	10	83,3
843	–	–	1	25,0	3	75,0
У середньому по лініях	1	1,4	7	9,6	61	83,6
По стаду звірогосподарства	5,0	3,5	19	13,5	112	79,4

Як і за рівнем запліднення, самиці лінії № 221, займали лідируюче місце, так як їх гнізда на сто відсотків були багатоплідними і різниця, порівняно з середніми даними усіх лінійних самиць і представницями загальної вибірки звірогосподарства становила відповідно 16,4 і 20,6 %.

Щодо самиць інших ліній, які займали серед решти груп відповідно друге (лінія № 361) і третє місце (лінія № 635), зареєстрована різниця не перевищувала 3,9–10,3 %. Деяке відставання самиць лінії № 635 від лінії № 361 за чисельністю гнізда було викликано наявністю у вибірці однієї голови або 12,5 % малоплідних особин, народжений приплід яких був представлений лише 1–2 головами.

Завдяки більшій наявності гнізд із 3–4 щенятами (на 3,2–15,4 %) у самиць ліній № 627, 757 і 843, вони все ж таки за показником багатоплідності (5 і більше голів) поступалися на 0,3–8,6 % середнім значенням по всіх лініях та на 3,9–4,4 % – представницям загальної вибірки звірогосподарства.

Узагальнення представлених у таблиці 5 матеріалів свідчить про те, що серед інших генеалогічних груп найкращими виявились самці ліній № 361 і 757, які покрили на 8–16 та 20–28 голів більше самиць і від них одержано найбільший вихід щенят на 61–110 голів та 119–168 голів, при фактичній полігамії 1 : 5,8–7,0 голів.

Натомість навантаження самиць на одного самця ліній № 843 і 221 було майже аналогічним – 1 : 5,0–7,0 голів, лінії № 635 максимальним – 1 : 9,0 голів, а лінії № 627 – мінімальним – 1 : 3,5 голови, що було обумовлено пізнішим їх вступом до гону.

Попри це більшість самців порівнюваних ліній, за чисельністю новонародженого молодняку з розрахунку на одну покриту самицю, яка є ключовим параметром їх статевої активності, переважали середні показники лінійних особин на

0,03–0,51 щеняти або 0,5 і 9,1 % та плідників загальної вибірки по стаду на 0,28–0,76 щеняти або 5,2–14,2 %, але статистично вірогідних відмінностей між ними не встановлено у зв'язку зі значною мінливістю ознаки.

Поряд із цим, у самиць використаних ліній проявилась аналогічна тенденція й за кількістю щенят, одержаних із розрахунку на одного плідника, порівняно з середніми його значеннями в усіх ліній та у загальній вибірці стада звірогосподарства. Зокрема, лінія № 635 відрізнялась стабільністю й продовжувала переважувати за дослідженим показником над першими на 21,4 щеняти або 63,5 % та останніми – на 27,2 щеняти або 97,8 %. Але наявність лише одного плідника у цій вибірці не дала змоги одержати вірогідної різниці. Втім він виявився найпродуктивнішим серед інших (фактичне полігамне співвідношення при його спаруванні з самицями становило 1 : 9,0 головам).

Таблиця 5

Відтворювальні якості самців різних ліній

Належність самця до лінії	Кількість лінійних самців, голів	Кількість самиць, покритих лінійними самцями, голів	Кількість новонародженого молодняку, голів		Фактична кількість щенят на одного самця, голів, (M±m)
			разом	із розрахунку на одну покриту самицю, (M±m)	
221	1	7	29	4,14±1,12	29,0
361	4	23	139	6,04±0,49	34,75±9,11
627	2	7	35	5,71±0,52	20,00±10,0
635	1	9	55	6,11±0,84	55,0
757	5	35	197	5,63±0,42	39,40±4,99*
843	3	15	78	5,20±0,79	26,00±2,08
У середньому по лініях				5,60±0,26	33,63±3,49
По стаду звірогосподарства				5,35±0,21	27,80±2,89

Примітка. * $p < 0,05$ – вірогідність різниці між лінією № 757 і середніми даними по стаду.

Водночас у випадку порівняння лінії № 757 із загальною вибіркою по стаду звірогосподарства міжгрупові відхилення за кількістю щенят із розрахунку на одного самця у 11,6 щеняти або 21,0 % набули статистичної значущості ($p < 0,05$).

Збільшення кількості народжених щенят у лінії № 361, з розрахунку на одного лінійного самця та до загального поголів'я звірогосподарства, було дещо меншим, так як зміни врахованого показника коливалися незначно від 1,1 голови до 6,95 голів або від 3,3 % до 25,0 %.

Слід зазначити, що скорочення поголів'я сріблясто-чорних лисиць у базовому господарстві обумовлює на найближчу перспективу не лише його кількісний ріст, але й закладення нової лінії, якій, на підставі одержаних результатів, властиві вищі, порівняно з середніми даними по стаду, параметри відтворювальної здатності. І за остаточної оцінки плідників та консолідації ознак у цій лінії варто запровадити безпосередньо лінійне розведення, не виключаючи можливості реалізації існуючих методів.

Висновок. Таким чином, найбільш перспективними для подальшого розведення з урахуванням збереження і подальшого поліпшення цінних відтворювальних якостей самиць є генеалогічні лінії № 221, 361 і 843, котрі здатні давати достовірно вищий вихід живого молодняку як з розрахунку на основну самицю, так і

на ту, яка щенилася, збільшення чисельності гнізд з багатоплідним приплодом та наближений до решти груп рівень його збереження.

Бібліографічний список

1. Мельник Ю. Ф. Селекционный процесс и состояние генетических ресурсов животноводства в Украине / Ю. Ф. Мельник, В. П. Буркат, И. В. Гузев // *Аграрна наука*. – Киев, 2002. – 67 с.
2. Басовський М. З. Вирощування, оцінка і використання плідників / М. З. Басовський, І. А. Рудик, В. П. Буркат. – К: Урожай, 1992. – 216 с.
3. Практична результативність новітніх теорії та методології селекції / М. В. Зубець, В. П. Буркат, М. Я. Єфіменко, Ю. П. Полупан, А. П. Кругляк // *Вісник аграрної науки*. – 2000. – № 12. – С. 73–77.
4. Эйсер Ф. Ф. Племенная работа с молочным скотом. – М.: Агропромиздат, 1986. – 184 с.
5. Берестов В. А. Звероводство / В. А. Берестов. – СПб. : Лань, 2002. – 476 с.
6. Ильина Е. Д. Звероводство // Е. Д. Ильина, А. Д. Соболев, Т. М. Чекалова, Н. Н. Шумилина. – СПб. : Лань, 2004. – 293 с.

References

1. Mel'nik, Ju. F., & Burkat, V. P., Guzev, I. V. (2002). *Selekcionnyj process i sostojanie geneticheskikh resursov zhivotnovodstva v Ukraine [The selection process and the state of the genetic resources of animal husbandry in Ukraine]*. Kyiv : Agrarna nauka [in Russian].
2. Basovskyi, M. Z., & Rudyk, I. A., Burkat, V. P. (1992). *Vyroshchuvannia, otsinka i vykorystannia plidnykiv [Growing, evaluating and using the fruitful]*. Kyiv: Urozhai [in Ukrainian].
3. Zubets, M. V., & Burkat, V. P., Yefimenko, M. Ya., Polupan, Yu. P., Kruhliak, A. P. (2000). *Praktychna rezultatyvnist novitnikh teorii ta metodolohii seleksii [Practical effectiveness of newest theory and selection methodology]*. *Visnyk ahrarnoi nauky – Bulletin of Agrarian Science*, 12, 73–77 [in Ukrainian].
4. Jejsner, F. F. (1986). *Plemennaja rabota s molochnym skotom [Breeding work with dairy cattle]*. Moscow: Agropromizdat [in Russian].
5. Berestov V. A. (2002). *Zverovodstvo [Fur farming]*. St. Petersburg : Lan [in Russian].
6. Il'ina E. D., & Sobolev A. D., Chekalova T. M., Shumilina N. N. (2004). *Zverovodstvo – Fur farming*. St. Petersburg : Lan [in Russian].

ВОСПРОИЗВОДИТЕЛЬНАЯ СПОСОБНОСТЬ СЕРЕБРИСТО-ЧЕРНЫХ ЛИСИЦ РАЗНЫХ ЛИНИЙ

Петраш В. С., Корх И. В., Корх О. В., Институт животноводства НААН.

Серебристо-черная лисица – наиболее распространенный объект пушного звероводства клеточного разведения в отечественных частных и сети мелких приусадебных хозяйств. На сегодня необходимым условием развития этого сектора звероводства является интенсификация отрасли, которая требует технического переоснащения, наращивание поголовья, совершенствование породы, разработки и внедрения эффективных, научно обоснованных приёмов и методов целенаправленного отбора и подбора родительских пар, улучшение генетически заложенных возможностей их продуктивности.

Разведение по линиям, как классический метод, широко распространен во всех отраслях животноводства, тогда как в отечественном пушном звероводстве в целом, и лисоводстве в частности, данные о его эффективности ограничены. И поэтому целью проводимой работы было исследовать параметры воспроизводительной способности серебристо-черных лисиц разных линий и обосновать дальнейшие направления селекционной работы с генеалогической структурой селекционной группы в процессе разведения в зверохозяйстве. В результате проделанной работы установлено селекционное значение самок в разрезе линий № 221, 361, 627, 635, 757 и 843, которые являются улучшателями продуктивных признаков. Статистически значимая разница между представительницами отдельных линий по параметрам воспроизводительной способности свидетельствует о перспективности их использования в процессе отбора. В частности, с учетом сохранения и дальнейшего улучшения ценных воспроизводственных качеств самок есть генеалогические линии № 221, 361 и 843, которые способны давать заметно выше выход живого молодняка как в расчете на основную самку, так и на ценивищуюся, увеличение численности гнезд с многоплодным приплодом и приближен к остальным группам уровень его сохранности.

Ключевые слова: самки, самцы, воспроизводительная способность, генеалогические линии, плодовитость, селекция, серебристо-черные лисицы.

REPRODUCTIVE ABILITY OF DIFFERENT LINES OF SILVER BLACK FOX

Petrash V. S., Korkh I. V., Korkh O. V., Institute of Animal Science of NAAS.

Silver-black fox is the most common object of fur farming cell breeding in domestic private and small farms. Now, a prerequisite for this fur farming sector development is the intensification of the industry, which requires technical re-equipment, increasing fox number, breeds improving, developing and implementing of effective, scientifically based techniques and methods for targeted selection and breeding of parental pairs, improving the genetically incorporated capabilities of their productivity.

Breeding along the lines, as a classical method, is widespread in all branches of animal husbandry, whereas in the domestic fur farming in general, and in the fox breeding in particular, the data of its efficiency are limited. Therefore, the aim of the study was the parameters of the reproductive ability of silver-black foxes of different lines investigation and further directions of breeding work with the genealogical structure of the breeding group in the selection process substantiation. As a result of the work the breeding value of females in the context of lines No. 221, 361, 627, 635, 757 and 843 were established, which are enhancers of productive traits. The statistically significant difference between the representatives of individual lines at the parameters of reproductive ability indicates the perspectivity of their use in the selection process. In particular, at valuable reproductive qualities of females preservation and further improvement, the genealogical lines No. 221, 361 and 843 able to give a noticeably higher yield of live young, both in terms of the main female and the puppies, increase of the number of nests with multiple fetuses and the level of its preservation is close to the other groups.

Key words: females, males, reproductive ability, genealogical lines, selection, silver-black foxes.